

Οι Πόντιοι Πιλάτοι της εποχής μας

Ο Πόντιος Πιλάτος έχει αποτυπωθεί στη συλλογική μνήμη ως ο ηγεμών που σε μια κρίσιμη συγκυρία δεν ανέλαβε τις ευθύνες του, δεν έταμε το ζήτημα της ενοχής ή αθωότητας του Χριστού, αλλά μετέθεσε τη δική του ευθύνη σε άλλους.

Δεν στάθηκε στο ύψος της ιστορικής του ευθύνης, εκχώρησε τη δικαιοδοσία του σε άλλους.

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗ ΠΡΟΦΥΛΛΙΔΗ

Νόμιζε ότι απαλλάσσει έτσι τον εαυτό του από το βάρος της δικής του ευθύνης. Δυστυχώς για τον Πιλάτο, η μετάθεση της ευθύνης δεν τον έσωσε και καταγράφεται στο συλλογικό υποσυνείδητο και συνειδητό μας ως ο κύριος υπεύθυνος για την καταδίκη και το μαρτύριο του Χριστού.

Οσοι ακολουθούν τακτική Πόντιου Πιλάτου μεταθέτουν τις ευθύνες τους είτε για αργότερα (ενώ γνωρίζουν ότι τότε τα μέτρα θα είναι πιο επώδυνα) είτε σε άλλους, που δεν είναι ευθύνη τους να λύσουν το πρόβλημα.

Στην πολιτική η επιλογή του χρόνου είναι εξίσου σημαντική, ίσως σημαντικότερη, από τη λύση που θα δοθεί. Η μετάθεση του προβλήματος για το μέλλον είναι μια πράξη ανευθυνότητας, αντίστοιχη με αυτήν του Πιλάτου. Πράξη ανευθυνότητας είναι και η μετάθεση της ευθύνης σε άλλους, συνήθως αναρμόδιους ή λιγότερο αρμόδιους.

Πόσες τομές στην παιδεία, στην οικονομία, στο ασφαλιστικό, στο δημογραφικό είναι απαραίτητες, αλλά οι έχοντες την ευθύνη κωλυσιεργούν;

Πόσες πραγματικές μεταρρυθμίσεις αναβάλλονται, διότι οι διοικούντες δεν έχουν το θάρρος της επιλογής;

Δεν υπάρχει ουδέτερη μεταρρύθμιση, ο μεταρρυθμιστής πρέπει να επιλέξει ποια συμφέροντα θα εξυπηρετήσει, με ποιες κοινωνικές ομάδες θα συνταχθεί. Πλανάται κανείς αν πιστεύει σε ανώδυνες ή ουδέτερες μεταρρυθμίσεις. Σ' ένα διεθνές περιβάλλον που αλλάζει ταχύτατα, με την εμφανή ή αφανή σύγκρουση ΗΠΑ και Ευρώπης, δεν μπορεί ο ηγέτης να προσποιείται τον ουδέτερο, πρέπει να πάρει θέση και να επωμισθεί την ευθύνη που του αναλογεί.

Εξίσου επικίνδυνα είναι και η αδράνεια, υπό το φόβο ότι κάποιος θα δυσανεστηθούν. Μην παίρνοντας έτσι θέση κανείς, αντί για λίγους δυσανεστημένους μπορεί να τους στρέψει τελικώς όλους εναντίον του. Όταν φοβάται κανείς να κυβερνήσει, προσποιείται ότι προσαρμόζεται στις (επιφανειακές) απαιτήσεις ορισμένων και επικαλείται ότι ο λαός είναι κουρασμένος ή απρόθυμος να ακολουθήσει.

Η πολιτική και η κοινωνία είναι γεμάτη από Πόντιους Πιλάτους. Ανεύθυνοι, φοβισμένοι, παρακολουθούν αμέτοχοι τα γεγονότα, έχοντας την ψευδαισθηση ότι διαφυλάττουν το κύρος τους, ενώ η απραξία τους συνιστά ύβριν απέναντι στους πολίτες και στο μέλλον.